

Sledujete reláciu
Medzi Majstrom a žiakmi
„Príčina a odplata“
Diskusia s Najvyššou
Majsterkou Ching Hai
Francúzsko – 4.1.2009
a 8.3.2009
Počas malých stretnutí
Najvyššia Majsterka
Ching Hai príležitostne
diskutuje s členmi
našej asociácie
rôznych národností
v ich materinskom jazyku.
Počas tohto stretnutia
sa Najvyššia Majsterka
Ching Hai zhovárala
vo Francúzsku s čínskymi
členmi našej asociácie.
Bola jedna dedina,
v ktorej sa všetci manželia
báli svojich žien,
a preto sa cítili
veľmi zahanbení.
A tak sa zhromaždili
a povedali si:
„Vytvoríme klub manželov,
ktorí nie sú pod papučou.
Mali by sme zvoliť predsedu
ako svojho vodcu.
Ak budeme jednotní,
potom sa ich nebudeme báť.“
Všetci teda súhlasili
a založili klub.
Prvý deň existencie klubu
sa zhromaždili v chráme
boha Zeme.
Zapálili kadidlo,
na vytvorenie spojenectva.
Cítili, že by si mali
zvoliť predsedu, vodcu,
ktorý je silný
a nebojí sa svojej ženy,
alebo sa aspoň bojí najmenej.
Ak sa všetci báli
svojich žien na 200 %
a taký človek by sa bál
iba na 100 % alebo na 50 %,
potom by mohol byť
predsedom.

Tak tam teda boli
a uctievali boha.
Skôr než bolo spojenectvo
uzatvorené, a skôr než
bol zvolený predseda,
spoločne spievali.
Keď boh Zeme videl
ich sladkosti, koláče,
sedel tam a usmieval sa.
Náhle začuli veľký hluk
pred bránou.
Bol to burácajúci krik
mnohých žien.
Počuli tiež zvuky
kuchynských nožov,
kuchynského náradia, atď.
Bolo to veľmi hlasné, klop,
klop, buch, buch.
Všetci boli vystrašení
a stratili duchapritomnosť.
Niektorí vyšiel von,
aby sa pozrel,
a vrátil sa so slovami:
„Môj Bože! Skončili sme.
Sú tam všetky!“
Spýtali sa ho:
„Čo? Kto tam je?“
On povedal:
„Kto iný?
Utekajme!
Inak budeme mŕtvi.“
Takže celá skupina
sa vytratila zadnými dverami.
Utekali rýchlo, ako o život.
Po nejakej chvíli,
asi o hodinu neskôr,
sa všetko utišilo,
takže sa všetci vkradli späť,
aby sa tam pozreli.
Všetci boli preč
okrem jediného muža,
ktorý kľáčal pred sochou
boha Zeme
so stále horiacim kadidlom.
Bol nehybný.
Čo teda?
Všetci boli takí šťastní.
„Páni! Teraz
môžeme byť zachránení!
Našli sme hrdinu, vodcu.

Ak budeme mať jeho,
nebudeme sa už viac báť
nikoho.
On nás povedie a ochráni!
Bol taký odvážny
a neustúpil ani vtedy,
keď prišli všetky ženy
z dediny!
Všetci chceli vojsť,
aby mu pogratulovali
a nosili ho na svojich
pleciach ako svojho vodcu.
Keď ale vošli,
zistili, že je mŕtvy.
Bol vystrašený až k smrti,
takže sa nemohol pohnúť.
Užime si tieto príbehy,
dobré?
Áno.
My Číňania
všetci veľmi dobre vieme
o príčine a odplate,
však? (Áno.)
Ten príbeh nám hovorí,
že ak vezmeme životy,
dostaneme okamžite odplatu.
Nemusíme čakať dlhý čas,
aby sme ju dostali.
Niekedy musíme čakať
veľmi dlho, aby sme sa
dočkali odplaty.
Niekedy uvidíme odplatu,
až keď zomrieme.
Tento príbeh je
o okamžitej odplate.
Niekedy sa čudujeme,
prečo to vyzerá tak,
že niektorí ľudia,
ktorí robia mnoho zlých vecí,
nedostanú žiadnu odplatu.
Zatiaľ čo niektorí chudobní,
láskaví ľudia,
ktorí robia dobré veci,
majú neustále problémy.
Zažívajú katastrofy alebo
žijú nie veľmi hojný
a pohodlný život.
Namiesto toho
niekedy násilnejší ľudia
majú peniaze a bohatstvo.

Ale niekedy
nedovídime príliš ďaleko.
Sme príliš krátkozrakí,
preto vidíme len takéto veci.
Ak ale trpezlivo počkáme
nejaký čas, veci budú
vyzerať odlišne.
Alebo keď zomrieme,
uvidíme, ako kráľ pekla
urobí rozsudok, áno?
Tento príbeh je pravdivý.
Počula som,
že je to pravdivý príbeh.
Pred dlhým, dlhým časom,
bol muž menom
Chen Wen-Bao.
Bol to učenec.
Tento učenec žil na mieste
zvanom Lake Tai.
Rád robil dobročinné veci.
Nebol to len on,
ale celá jeho rodina
bola veľmi dobročinná.
Ak existovala
nejaká dobrá vec, ktorú
bolo v jeho silách vykonať,
vždy ju urobil.
Bola to veľmi láskavá rodina.
Často dávali
almužny chudobným
a prinášali
zajaté zvieratá a vtáčiky,
chytené poľovníkmi,
a púšťali ich na slobodu, atď.
Robili mnoho dobrých vecí.
Každé popoludnie
chodil do domov poľovníkov,
kupoval všetky zajaté vtáky
a púšťal ich na slobodu.
Niektorí ľudia sa ho pýtali:
„Prečo kupuješ tie zvieratá
a púšťáš ich na slobodu?
Prečo mrháš
svojimi peniazmi?
Mohol by si
si za tie peniaze kúpiť
Mercedes-Benz
a voziť sa po okolí.
Nebolo by to krajšie?
Nebolo by lepšie použiť

peniaze na postavenie
veľkého domu alebo kúpenie
krásnych šiat,
aby si vyzeral krajšie?
Prečo kupuješ
tie bezcenné zvieratá
a púšťáš ich na slobodu?“
On odvetil: „Púšťame ich
na slobodu preto,
aby teraz mohli naďalej žiť
šťastný a slobodný život,
aký mali predtým.
Prečo by mali byť zamknuté
v klietke alebo zabité?
Nie je to veľmi kruté?“
Jeho stará mama dodala:
„Tak je to!
Mali by sme to robiť, aby
mohli žiť slobodný život!“
Mysleli, aby zvieratá
žili spôsobom,
pre aký sa zrodili.
Nemali by sme ich
spútať, zadržiavať
alebo zamykať.
Nie je to prirodzené.
Nie je to vôľa Neba.
Väčšina ľudí
v Lake Tai sa živila
poľovaním alebo rybolovom,
okrem rodiny
Chen Wen-Bao,
ktorá také veci nerobila.
Nejedli mäso ani ryby.
Nechceli ich ani očuchať.
Namiesto toho
kupovali zajaté zvieratá
a púšťali ich na slobodu.
Dedinčania si preto mysleli,
že táto rodina je
čudná, bláznivá, alebo
že majú mentálne problémy.
Hovorili, že ich správanie
je nepredstaviteľne bláznivé.
Takto si z jeho rodiny
robili vtipy ale Chenova
rodina sa o to nestarala.
Celá rodina pokračovala
v robení dobrých skutkov.
Ľudia si z nich naďalej

neustále utáhovali
a hovorili im, že
také správanie je bláznivé
a neprinesie im nič dobrého.
Oni ale nezmenili,
svoj morálny štandard
a pokračovali
v konaní dobrých skutkov.
Jednej noci nejaký dedinčan,
pán Li, ako jediný
v celej dedine bdel,
zatiaľ čo všetci ľudia
v celej dedine zaspali.
Pán Li spal len napoly,
keď zrazu uvidel
dvoch duchov.
Ak uvidíte duchov,
rozpoznáte ich?
Budete vedieť,
že sú to duchovia?
(My nie.)
Nie. Vy nie.
Nie je to tak, že človek môže
vidieť duchov, ako si želá.
Človek musí praktikovať
dlhý čas predtým,
aby mohol prísť na miesta
s duchmi a vidieť ich.
Je to tu tiež popísané!
Títo dvaja duchovia
vyzerali strašne!
Mali dlhé vlasy,
ako korene,
ktoré im takto stáli nahor,
a na hlavách mali dva rohy.
Ich uši boli veľmi dlhé
a ich obrovské ústa
boli doširoka otvorené
a v nich mali dva tesáky.
Zelené tváre
a vyčnievajúce tesáky.
Tie tesáky vyzerali tak,
aké majú upíry,
vyčnievali im z úst.
A ich ústa boli červené,
akoby práve pili krv.
Krvavo červené!
Pán Li videl,
že každý z nich drží
v rukách zástavu.

Títo dvaja duchovia
sa potulovali po dedine.
Keď prešli okolo domu
pána Li,
počul, ako hovoria:
„Okrem Chenovho domu
sme zapichli zástavu
pred každým domom
v dedine,
ako špeciálne znamenie!“
Viete, že v USA,
keď ľudia chcú predať
svoj dom,
zapichnú vonku zástavu.
Však?
V pekle teda robia to isté,
ako robia ľudia tu,
keď sa chcú odsťahovať.
Označili ich zástavou.
Označili všetky!
Pán Li o tom
povedal každému.
Nikto mu ale neveril.
Dokonca aj jeho vlastný dom
bol označený zástavou.
O niekoľko dní neskôr
bolo 300 či viac domácností
v dedine Lake Tai
postihnutých morom
a všetci tí,
ktorí boli infikovaní, zomreli.
Viac než polovica
dedinčanov zomrela.
Čudovali sa ale,
prečo Chenova rodina
vôbec nebola postihnutá,
hoci žili spoločne
so všetkými dedinčanmi.
Boli silní a zdraví
a nemali žiadne problémy.
Niektorí ľudia sa prebudili!
Kajali sa a hovorili:
„Ach! To je preto,
že Chenovci robili dobré
skutky, a preto dostali
dobré požehnané odmeny.“
Od toho dňa tí, čo prežili,
začali meniť svoj postoj.
Začali veriť v Budhu,
robiť dobré skutky,

púšťať zajaté zvieratá
a prestali chytať ryby
a poľovať.
Takže tí ľudia prežili
a potom žili lepšie životy.
Dobre! To je všetko.